

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Bestuurskundige Berichten juni 1989

Zandbergen, F.; Jonge, K. de; Budding, C.; Quarles, I.; Jong, H. de; Jorna, F.; ... ; Voerman, J.

Citation

Zandbergen, F., Jonge, K. de, Budding, C., Quarles, I., Jong, H. de, Jorna, F., ... Voerman, J. (Eds.). (1989). Bestuurskundige Berichten juni 1989. *Bestuurskundige Berichten*, 4(3). Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233197>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233197>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

BESTUURSKUNDIGE BERICHTEN

1989

19 JUNI

**CONTROÓLE MENEERTJE....!!
DAT IS PECH, MENTOR WEG!
ALUMNI-VERENIGING**

IN DIT NUMMER:

INHOUD

3 IMPROVEMENT	18 DAT IS PECH, MENTOR WEG
4 EEN NIEUWE TOEKOMST	19 KARTOEN
5 BESPIEGELINGEN VAN EEN APPELLANT	20 COLUMN
JOUKE DE VRIES
8 EUROPA '92 CYCLUS	21 KRANT VAN KATOREN?
10 COLUMN	22 BESTUUR
11 REACTIE	23 COMMISSIE WIEREMA
13 STAGEBERICHTEN	24 DEMOCRATIE IN DE B.I.L.?
15 ALUMNI-VERENIGING	25 "'T BLIJFT TOBBEN"
17 BESTUURSKUNDIGEN DE MARKT OP	27 REJECTIFICATIE

shoarma paşa
HELAL DÖNER KEBAB
SALONU PETIT RESTAURANT

de beroemde shoarma Specialist
Ook Voor Uw Party Service
Nieuwe beestenmarkt 6 2312 CH. Leiden 071 124906

COLOFON

ISSN: 0920-5772

3^e jaargang, nummer 3. Een uitgave van de Bestuurskundige Interfacultaire Vereniging Leiden. Verschijnt 4x per jaar.

Hoofredactie
Frithjof Zandbergen, Karin de Jonge.

Redactie
Cees Budding, Ingrid Quarles, Henk de Jong, Frans Jorna, Rego Boer, Hans Steensma, Saskia van Laar, Daniëlle Hemeis.

Eindredactie
Irene Baard, Joost Voerman.

Medewerkers aan dit nummer
Jouke de Vries, Michiel Nicolaas van der Hargh, Bas Berwers, Loek Hupkens.

Cartoons
Richard de Wit

Foto's
Jolanda de Roy

Cover design
Randi van der Toorn-Vrijthoff

Advertenties
Frithjof Zandbergen

Redactieraad
Mw. M.L. Gevers-Breusers, Jouke de Vries, dhr. D. Kaphorst, Henk de Jong, Frithjof Zandbergen, Karin de Jonge.

Redactieadres
BB, Rapenburg 59, 2311 GJ LEIDEN

Abonnementen
B.I.L.-leden en donateurs ontvangen BB gratis. Voor niet-leden bedraagt de abonnementsprijs f 16,- (4 nummers). Over te maken op bank rek. nr. 56.65.22.373. t.n.v. "BB abonnementen" of op giro 9013 van A.B.N. Leiden o.v.v. "BB rek. nr. 56.65.22.373; abonnement".

Druk
Werkvoorzieningschap Zuid kennerland, Haarlem.

omslag-foto: HET EUROPESE PARLEMENT
IN VERGADERING BIJEN

IMPROVEMENT

Terwijl all over the world studenten (en burgers) om democratie roepen, verstomt de actiebereidheid onder het Demos der Bestuurskundigen. Het lukt het heetste hangijzer maar niet om hier ten lande de no-nonsense koelkast te ontgooien.

Nu de bevolking gekluisterd zit aan de verslaggeving van de ingrijpende ontwikkeling in den verre, lijkt de tijd in eigen land stil te staan.

Toch wordt het langzaam maar zeker zomer. Eén ingezonden brief maakt nog geen opinie-pagina, maar de trend naar actieve participatie is gezet!

Naar goed vakkunding gebruik worden zulke trends geïnstitutionaliseerd: A.L.V., verkiezingen, vakdispuut, B.B.

Laatstgenoemd eigengeaard medium strijdt om de aandacht tussen zon, zee en B.B.!!!!

TOT IN DE PRUIMENTIJD!!!!

Frithjof en Karin.

LET OP:

SLUITINGDATUM NIEUWE COPY

10 SEPTEMBER 1989

EEN NIEUWE TOEKOMST ?

Geïnteresseerd in een nieuwe specialisatie of een leuk vak met mooie toekomstperspectieven? Wil jij je kans op een baan vergroten of je zo breed mogelijk oriënteren? Dan is het volgende misschien iets voor jou. Aan het woord is prof.dr. Joan Hemels: hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam en buitengewoon hoogleraar aan de Universiteit van Leuven (België).

communicatie

Communicatie en informatie zijn twee belangrijke begrippen voor een top-manager. Zonder de juiste informatie is geen goede communicatie mogelijk. Management vraagt om goede communicatievaardigheden want zonder goede communicatievaardigheden ben je nergens; kijk bijvoorbeeld naar vergaderingen en besprekingen. Het goed uiteenzetten van je bedoelingen en het luisteren naar anderen is een cruciale factor. Deze punten vormen de basis voor de studie Communicatiewetenschap in Amsterdam.

Tot nu toe nog niets nieuws. Maar nu komt het: er is een nieuwe specialisatie bij Communicatiewetenschap in voorbereiding, namelijk Informatiekunde. "Deze specialisatie zal zich richten op de kwalitatieve en kwantitatieve aspecten van informatievoorziening voor het besturen van en het beleid in grote

organisaties". Dit gebeurt o.a. met inschakeling van computertechnologie. Deze specialisatie die toeganke-lijk is met je propedeuse BSK zal in september dit jaar van start gaan en betekent voor bestuurskundigen een nieuw keuzevak of een nieuwe specialisatie.

info

Volgens Hemels is informatiekunde een logische ontwikkeling in de communicatiewetenschap. "Communicatiestages in een bestuurskundige omgeving zijn heel populair. Een meer gerichte basis is dan vereist. Met Informatiekunde als specialisatie binnen Bestuurskunde gaat het dan vooral over de bestuurlijke vormen van informatievoorziening: de informatiestromen binnen en buiten een bestuursorganisatie. Voor goede informatie naar buiten toe is vereist dat je de informatie binnen een organisatie kunt pakken.

Denk hierbij bijvoorbeeld aan overheidsvoorlichting en informatievoorziening voor bestuur en beleid van grote organisaties."

professioneel

Het is een gemengde studie voor een duidelijk vakgebied, waarbij het gaat om een professionele informatievoorziening. Vragen die gesteld worden zijn o.a.: hoe groot is de be-

hoefte aan nieuwe informatiemogelijkheden bij het publiek, hoe kan het beste in de informatiebehoeften van het publiek worden voorzien, hoe is de kwaliteit van de informatie?

uitgangspunten

Uitgangspunt bij Informatiekunde is de mens, het publiek. Men gaat uit van de gedragscomponent, van informatiezoekend gedrag van mensen. Mensen willen wat weten, dit ongeacht welk medium hiervoor wordt gebruikt. Het medium is afhankelijk van beschikbaarheid, efficiency etc. Het gaat niet om techniek maar om de toepasbaarheid en gebruiksvriendelijkheid van communicatiemiddelen.

Vaak gaat het om standaardvragen van het publiek; deze kan men dan opslaan in een computer samen met

gestandaardiseerde antwoorden en gestandaardiseerde brieven. Dit is het begin van de opbouw van databanken, liefst zo goedkoop en goed mogelijk. Het is een mogelijkheid tot voorlichting thuis via de computer, televisie of een ander beschikbaar medium. Zo krijgt men bijvoorbeeld toegang tot afhandelingsprocedures: je hebt een brief verstuurd en kan zien wie ermee bezig is.

Met Informatiekunde zijn er werkelijk oneindig veel mogelijkheden en goede beroepsperspectieven, voornamelijk in topfuncties. Voor meer informatie kun je terecht bij:

Informatiecentrum Universiteit van Amsterdam
Nieuwe Doelenstraat 9
1012 CP AMSTERDAM
tel. 020 - 524307

Daniëlle Hemels

BESPIEGELINGEN VAN EEN APPELLANT:

- reflex et al. -

"De Universiteit dient als bron van afstandelijke reflectie ten aanzien van maatschappelijke ontwikkelingen en het leven van alle dag te functioneren"

prof. C.J.M. Schuyt

Elke student heeft de mogelijkheid om invloed uit te oefenen op de gang van zaken op de universiteit. Niet elke student is zich bewust van die mogelijk-

heid. De meeste studenten hebben geen tijd. Sommigen hebben geen zin (meer).

Studenten zijn net gewone burgers. Nu de wetgever juist verregaande mogelijkheden heeft geschapen om op alle niveaus in het bestuur enige vorm van inspraak uit te oefenen, vinden burgers andere middelen om invloed uit te oefenen.

"Invloed uitoefenen", zijn twee grote woorden. Meestal gaat het slechts om het kenbaar maken van ongenoegens. Dat geldt anno nu ook voor studenten. Zij vluchten in demonstraties en acties om de aandacht te vestigen op hun belangen. Die belangen liggen vooralsnog niet, zoals de wetgever aanneemt in de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs, op het gebied van zorg om goed onderwijs, maar meer op het gebied van zorg om een lange en onbezorgde studie.

taxonomie

Bij de beoordeling van het proces van universitaire invloedsoefening zijn drie categorieën studenten te onderscheiden: fatalisten, optimisten en appellerenden. Fatalisten hebben geen enkel vertrouwen in de bemoeienis van studenten met het universitaire gebeuren. Vertegenwoordiging van studenten in het universitaire bestuur beschouwen zij als een wasen neus. Het zijn no-nonsense pragmatici en/of gefrustreerde optimisten.

Tegenover de fatalisten staan de optimisten. Het is een handje vol enthousiastelingen, die tegen beter weten in en met de moed van de eenling zich actief willen bemoeien met de huishouding waarvan zij deeluitmaken. Bij gebrek aan tegenkandidaten worden zij benoemd in raden en commissies. Hun optimisme is de brandstof om het zendelingenwerk een jaar vol te houden. Schrijver dezes rekent zich tot de derde categorie. Dat wil zeggen, tot diegenen die op z'n minst de aandacht willen vestigen op het bestaan van mogelijk-

heid om op enigerlei wijze als student je stem te verheffen. Ten derde male gaat ook bij de appellerenden de cliché-vlieger op: zij roepen in de woestijn van de Leidzamen.

In het kader van de verkiezingen voor de Universiteitsraad, zijn wij in een artikel in de vorige BB ingegaan op de studentvertegenwoordiging in de drie niveaus van de universiteit (UR, faculteit en vakgroep). In het vervolg van deze bijdrage blijven we dicht bij huis en gaan wij in op de studierichtingscommissie et al.

Sinds dit jaar kent iedere studierichting een studierichtingscommissie. Artikel 80 van de WWO schrijft voor dat er "voor elke studierichting (.....) een studierichtingscommissie wordt ingesteld, die desgevraagd of uit eigen beweging advies uitbrengt aan de faculteitsraad, aan het faculteitsbestuur en aan de vakgroeps- en werkgroepsbesturen".

Omdat tot de studierichting Bestuurskunde en Sociologie behoren, is de samenstelling van de studierichtingscommissie (S.R.C.) Bestuurskunde als volgt:

- vier leden, aan te wijzen door het bestuur van de vakgroep Bestuurskunde en één lid, aan te wijzen door het bestuur van de vakgroep sociologie.
- Vijf leden, aangewezen door en uit de voor de studierichting ingeschreven studenten.

Laat nu dat ene lid, dat door sociologie wordt afgevaardigd de hierboven genoemde Schuyt zijn.

Deze hoogleraar is een voorstander van kritische reflectie op ontwikkelingen binnen het onderwijs en moedigt een actieve betrokkenheid van studenten daarbij aan.

De kritiek op het college Theoretische Sociologie in de propaedeuse heeft hij zich zo zeer aangetrokken, dat hij komend college-jaar zélf dit college zal verzorgen.

De studierichtingscommissie biedt bij uitstek gelegenheid om bepaalde (onderwijs-)zaken aan de orde te stellen.

Op dit moment zijn er zaken als de samenstelling van het studieprogramma voor de nieuwe studiegids en het aandringen op een oplossing in het conflict tussen

D1-studenten en prof. Andeweg met betrekking tot het tentamen Grote Mogenheden aan de orde.

et al.

Tussen alle mogelijkheden tot participeren is er wel gelegenheid, maar waarom wordt er zo weinig van deze gelegenheid gebruik gemaakt? De minister heeft onlangs voorstellen gedaan voor een verdere professionalisering van de inspraak op het facultaire niveau (Mare d.d. 5 april). Het is zaak, dat bestuurskunde studenten zich actief gaan bemoeien met het onderwijs en het bestuur binnen de universiteit. Niet alleen omdat hun toekomstige professies met bestuur en dus met inspraak te maken zullen hebben, maar toch een beetje.

Leiden staat niet direct bekend om de betrokkenheid van studenten bij het bewaken van de kwaliteit van het onderwijs. Op de RUL is het de omgekeerde wereld:

Het zijn de studierichtingen die hameren op de evaluatie van onderwijs en didactische kwaliteiten van docenten. De studenten worden middels standaardevaluatieformulieren aan het handje genomen.

Het is de hoogste tijd om het initiatief in eigen hand te nemen. Wanneer studenten zich nu al initiatiefloos neerleggen bij hun mopperende kritiek, wat moet er dan later terecht komen van participatie en het (eloquente) uitdrukken van ongenoegens?

In dit verband willen wij tot slot een aanzet doen om het initiatief te heroveren.

Wat te denken van een kweekvijver voor B BB-ers, bestuurskundig bewuste burgers? Zolang bewust nog iets anders betekent dan braaf doen wij een appèl op bestuurskunde studenten om zich aan te sluiten bij een bestuurskundig vakdispuut i.o..

Zo een platform biedt studenten de gelegenheid om zich bezig te houden

met topics uit het universitaire onderwijs en bestuur.

Op bijeenkomsten kunnen topics worden toegelicht door studentenvertegenwoordigers en bestuurders. Menings- en belangenverschillen kunnen worden geëxpliciteerd in discussies en disputen. Columnist en gastdocent Jankarel Gevers staat op de nominatie om (naar Amsterdams voorbeeld?) de spits af te bijten.

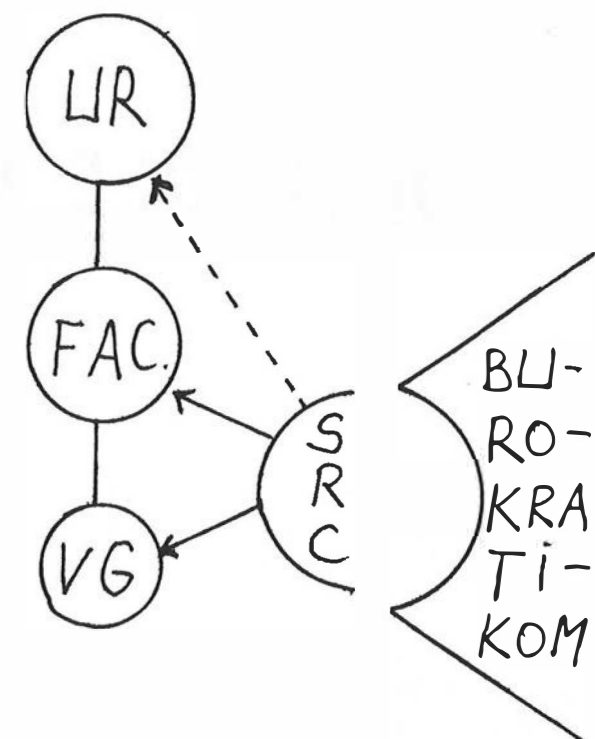
Wat ligt er meer voor de hand dan het platform onder te brengen bij de B.I.L.? Een Studievereniging is pas een studievereniging wanneer deze, behalve aan excursies, boeken en feesten, aandacht besteedt aan de training van vaardigheden.

Die training moet leiden tot een flexibele follow-up van studentenvertegenwoordigers in raden en commissies.

Daarnaast zal er tijd moeten worden besteed aan het leren schrijven van ingezonden brieven naar de BB.

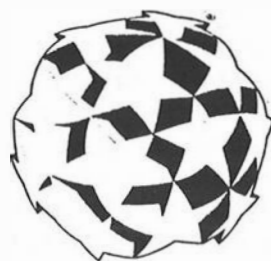
Heeft bestuurskunde Leiden zo zijn eigen idé?

Tot ziens bij "Bureaukratikom"!

Hans Steensma

EUROPA '92 CYCLUS

EUROPA 1992

Een gezonde uitdaging.

"Grotere bevoegdheden voor het Europese Parlement zijn nodig voor democratische controle", zei Joris Voorhoeve in een Europa Special van de Staatscourant.

Is het Europese Parlement nu dan niet democratisch? Met het oog op de Europese Verkiezingen proberen wij deze vraag te beantwoorden.

deel 2:

CONTRÔOLE MENEERTJE...!!

Op de Europa Dag van 17 april j.l. zei Klingendaelmedewerker drs. J.Q.Th.Rood, dat de Europese Verkiezingen weinig te maken hebben met democratie. Vooral de gedachte dat je een stem voor Europa uitbrengt maakt die verkiezingen tot een farce.

Ook in de wandelgangen wordt het Europese Parlement niet serieus genomen. Illusterend daarvoor is de kreet "De commissie wikt, de Raad beschikt

en het parlement slikt." ("Zij dronken een glas, zij deden een plas en alles bleef zoals het was.")

Hiernaast een zeer vereenvoudigde weergave van de politieke orde in de Europese Gemeenschap. Uit dit schema blijkt dat het Europese Parlement beschikt over de volgende bevoegdheden om de

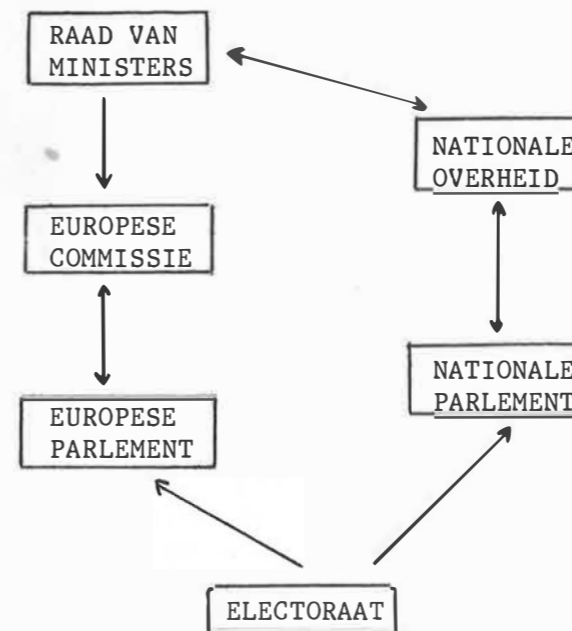

Fig 1. Een zeer vereenvoudigde weergave van de politieke orde in de Europese Gemeenschap.

Europese Commissie te controleren:

- een motie van afkeuring;
- budgetrecht;
- beraadslagen over het algemeen verslag van de werkzaamheden van de Europese Commissie over het komende jaar;
- resoluties; uitspraken over alle aspecten van het gemeenschapsbeleid.

Echter, de controle ter opzichte van de Raad van Ministers, het orgaan dat uiteindelijk beslissingen neemt, is nihil. Aanvankelijk had het Europese Parlement zelfs geen enkele rechtstreekse controlebevoegdheid, maar inmiddels heeft het "zijn invloed vergroot". Er is nu een overlegprocedure met betrekking tot de begroting. Zaken als vetorecht op beslissingen van de Raad van Ministers zijn alleen nog niet aanwezig.

Uiteindelijk maakt de Raad van Ministers de dienst uit.

ja, euh..., eh....

Om onze stelling te toetsen hebben wij contact gezocht met zowel een Europarlementariër als een Tweede Kamerlid. Op de vraag of de macht van het Euro-

pese Parlement niet zeer gering is antwoordde Karla Peijs, Europarlementariër voor het CDA: "Het Europese Parlement heeft inderdaad weinig invloed, maar zij trekt wel steeds meer macht naar zich toe."

Met dit onthutsende antwoord van Karla Peijs nog in ons achterhoofd stappen wij tijdens het B.I.L.-symposium op Piet de Visser af, Tweede Kamerlid voor de PvdA. Wij vroegen hem commentaar op de volgende stelling: "Wij zijn op weg naar een ondemocratisch Europa!"

- Piet de Visser, een groot spreker:

"Ja, euh....daar ben ik wel bang voor. Bijvoorbeeld de boeren zijn in Brussel beter georganiseerd dan de politiek en de vakbonden."

- BB: "Is het dan niet de taak van de Tweede Kamer om naast bevoegdheden ook controlemiddelen te delegeren naar Europees niveau?"

- Piet de Visser: "Ja, euh...,eh....., tsja....,eh....."

Een ander forumlid, de heer Post, kwam hem te hulp met de opmerking: "Het blijft tobben, hè Piet?"

- Piet de Visser: "Ja, Ja,....het blijft tobben!"

Afsluitend kunnen wij ons aansluiten bij de opmerking van drs. J.Q.Th. Rood: "Een stem voor het Europese Parlement is niet meer dan een stem voor de actiegroep Europa."

Benjamin Veerman
Dokter Pandjesheuvel

COLUMN

Er zit mij al enige tijd iets dwars, waarover ik met U van gedachte wil wisselen. Laat ik U de aanleiding tot mijn probleem geven. Onlangs ben ik bij de oratie van de nieuwe hoogleraar Bestuurskunde In 't Veld in Rotterdam geweest.

Tijdens het luisteren naar zijn verhaal is bij mij de gedachte opgekomen: "Er zit iets fundamenteels fout". Het is overigens misschien verstandig allereerst uit te leggen waarom ik deze plechtigheid heb bezocht.

In de eerste plaats ben ik overtuigd dat de Rotterdams/Leidse samenwerking op het Bestuurskunde-terrein serieus genomen moet worden. De komst van een nieuwe hoogleraar kan daarbij het beste worden vergeleken met de aankoop van een voetbalvedette. Ook daar stromen de supporters af op de eerste wedstrijd om de eerste prestaties te kunnen beoordelen.

Ten tweede is de receptie na afloop zowel vanuit sociaal als materieel oogpunt interessant. Ik heb het al vaak gezegd men is bestuurskundige of niet. Om elk misverstand weg te nemen het bovengenoemde gevoel van onbehagen heeft geen betrekking op de inhoud van de oratie van In 't Veld.

Eerst wil ik de tekst nog eens (voor de fijne nuances) nalezen alvorens ik mijn oordeel geef. In dit vak wordt dikwijls maar al te snel een (ongefundeerde) mening gegeven. Maar dit terzijde.

De titel van de rede van In 't Veld luidde: "De verguisde staat".

Deze titel bracht mij op de paradox van enerzijds de enorme populariteit van het vak Bestuurskunde en anderzijds een onder veel bestuurskunde-studenten levende afkeer van en vooroordeel ten opzichte van de overheid. De slogan lijkt met een variatie op "Animal Farm" van George Orwell te luiden: "Bedrijfsleven goed, overheid slecht". Een voorbeeld uit de praktijk. Op een zeer goed bezochte (maar kwalitatief matige) B.I.L-lezing van een organisatie-adviseur werd de man de vraag gesteld hoe hij het werken bij de overheid vond, want hij had daar gedurende een enkele maand (!) een stage gelopen. Op basis van deze ruime ervaring kwam hij tot een negatief oordeel. Het was te bureaucratisch. De stelster van de vraag gaf als reactie dat ze het plezierig vond dat haar mening bevestigd werd door iemand met praktijkervaring. Dit is zomaar een van de vele voorbeelden die gegeven kunnen worden. Nu weet ik ook wel dat de Bestuurskunde als een bruikbaar alternatief voor de Bedrijfskunde wordt gezien en ook dat niet alle bestuurskundigen vol vooroordelen zitten. Toch zit ik met een vraag waar ik voorlopig niet uitkom. Stel (en ik gebruik dit woord met opzet) dat er toevallig afgestudeerde bestuurskundigen met ideeën als hierboven geschetst onverhoopt bij de overheid zouden komen te werken, moet deze overheid daar dan zo blij mee zijn?

Michiel Nicolaas van der Hargh

REACTIE

reactie op "kritisch sociologisch onderzoek"

HET COLLEGE THEORETISCHE SOCIOLOGIE.

In 'Bestuurskundige Berichten' van april jl. publiceerden Saskia van Laar en Frans Jorna een kritiek op de colleges Theoretische Sociologie die ondergetekende dit jaar verzorgde. Pas na het verschijnen van het betreffende nummer hebben de auteurs mij hun tekst toegestuurd en gevraagd op hun kritiek te reageren.

Tot in het vorige jaar werden de colleges gegeven door professor L.Laeyendecker, deze heeft de universiteit per 1 jan. 1989 verlaten. Omdat er voor de vanaf dit jaar door mij te geven colleges nog geen syllabus beschikbaar was, is afgesproken dat de tentamenvragen dit jaar uitsluitend uit de te bestuderen literatuur zouden worden geformuleerd. Zo zouden de studenten in ieder geval niet het slachtoffer kunnen worden van de nieuwe situatie. Het leek mij een zaak van fair play dit de studenten ook mee te delen. Dat een meerderheid van de studenten op deze mededeling over de verhouding van de colleges tot het tentamen, strikt pragmatisch heeft gereageerd, kan door de inroosting van het college (inderdaad 'allerbelabberdst') zijn bevorderd.

Mijn streven is geweest de voor het tentamen te bestuderen literatuur (nog gelijk aan die van voorgaande jaren) een bindende achtergrond te geven, door te laten zien dat het sociologisch denken vanaf zijn ontstaan is verbonden met de vraag naar het eigen karakter en de eigen dynamiek van de moderne samenleving. Zo kon ook aansluiting ontstaan met de cursus empirische sociologie. Deze cursus behandelt immers een bijzondere verschijningsvorm van de moderne samenleving, de verzorgingsstaat.

Waar ik niet direkt op door de studenten te bestuderen teksten kon terugvallen en toch mijn hele verhaal kwijt wilde, een verhaal dat bovendien nog in de maak was, heb ik het mijn studenten niet gemakkelijk gemaakt, ik ben mij daarvan bewust. De colleges zouden 'chaotisch' zijn geweest en 'een groot onaangekondigd uitstapje buiten de stof'.

Alle tien door mij gegeven colleges staan op schrift. Alhoewel het de bedoeling is de collegeteksten deze zomer nog bij te werken en aan te vullen, wil ik ze reeds nu, in de vorm waarin ze zijn uitgesproken, beschikbaar stellen aan mijn critici met het verzoek aan te geven - gebruik gerust rood potlood - waar de chaos precies aanwezig is en waar ik buiten de stof ga. Mochten Van Laar en Jorna zich zelf niet competent achten, dan mogen zij de tekst voorleggen aan een deskundige naar eigen keuze.

Het volgend jaar is er een syllabus en zal de collegestof tot de tentamenstof behoren. De literatuur wordt aangepast en er zal ook een leesrooster beschikbaar zijn. De student kan zich dan beter op de colleges voorbereiden.

Van Laar en Jorna stellen ook de verstaanbaarheid van de colleges aan de orde. Mij is, bij navraag, verzekerd dat ik uitstekend te verstaan was, ook achter in de zaal.

Vooralsnog verklaar ik de kritiek van Van Laar en Jorna uit de moeilijkheidsgraad van de colleges en heb er in die zin ook begrip voor. Wanneer volgend jaar een syllabus beschikbaar is, zullen de colleges makkelijker te volgen zijn. En uiteraard zal ik mij blijven inzetten voor zo groot mogelijke duidelijkheid.

Karel Keers
(docent theoretische sociologie).
Leiden, mei 1989.

REDACTIE-REACTIE

Hierbij willen wij graag even een korte reactie geven op de staande brief van drs.Keers. Wij zijn hem dankbaar voor zijn reactie: alleen via overleg immers is het mogelijk in de toekomst een beter programma te bieden. Wij gebruiken deze plaats dan ook om kort in te gaan op zijn uitleg.

Zoals hij schrijft, de omstandigheden waren inderdaad tegen hem: het tijdstip, de afwezigheid van syllabi (waar overigens de faculteit natuurlijk wel op aangekeken kan worden) en de daaruit voortvloeiende loskoppeling van tentamen- en collegestof. Of de propedeuse-student hiervan niet het slachtoffer is geworden is precies de vraag die wij ons gesteld hadden.

Onze bezwaren zijn hiermee echter niet weggenomen. Een propedeusecollege dient verhelderend en verdiepend te zijn; het feit dat er geen syllabus voorhanden was doet hieraan niets af. Er zijn meerdere vakken, zoals Bestuurskunde, die geen syllabus hebben maar toch op de stof ingaan.

In principe accepteren wij het aanbod de collegestof te corrigeren. Drs.Keers interpreteert volgens ons het chaotische echter verkeerd: het zit hem niet zozeer in de stof zelf of de volgorde van de colleges maar eerder in de presentatie van het geheel en dat kan je met een rood potlood moeilijk verbeteren.

Tenslotte de "verklaring" van onze kritiek: wij zouden de stof te moeilijk vinden en daarom aan de bel trekken. Zou het niet eerder zo zijn dat de colleges gewoon te onduidelijk zijn, wat drs.Keers graag interpreteert als "te moeilijk"?!?

Waarschijnlijk worden we het over een verklaring nooit eens, maar dat is niet zo erg zolang we beiden menen dat er het een en ander kan verbeteren. Blijkens zijn reactie is dat het geval en we juichen dat ten zeerste toe.

Frans Jorna
Saskia van Laar

STAGE , C.R.I. EN STATUS

Onlangs bereikte mij het verzoek iets te schrijven voor de BB over mijn stageperiode. Sinds 11 mei 1989 mag ik mij doctorandus in de bestuurskunde noemen. In 1984 begon ik deze studie en aan het eind van het tweede jaar koos ik voor het accent "Interne Organisatie en Beheer" binnen de sociologische variant.

Wanneer je een stageplaats gaat zoeken, moet je een aantal dingen in ogenschouw nemen. Om te beginnen moet je, voordat je met een organisatie gaat praten over een stageplaats, eerst contact opnemen met G. Waalkens. Hij is stagecoördinator en heeft vele contacten.

Ten tweede: ga niet naar Waalkens met de gedachte dat hij wel wat voor je heeft. Je zult zelf een redelijk beeld moeten hebben van de soort organisatie waar je je stage wilt vervullen het soort onderzoek dat je wilt gaan doen. Bovendien moet er tenminste een aanzet tot een probleemstelling zijn.

Ten derde is er een onderscheid te maken tussen een ervarings- en onderzoeksstage. Bij de ervaringsstage ben je op de eerste plaats (tijdelijk) werknemer. Je doet dagelijkse werkzaamheden en daarnaast tracht je in je vrije uurtjes voldoende informatie te verzamelen voor het schrijven van je doctoraalscriptie. Bij de onderzoeksstage staat het onderzoek op de voorgrond. Je verricht je onderzoek in opdracht van je stagebieder, dat tevens de basis is voor je doctoraalscriptie. Zelf heb ik een onderzoeksstage gedaan.

Ten vierde: denk er eens over na stage te lopen bij een instelling waar je na je afstuderen zou willen werken. Hoewel het voor mij geen rol heeft gespeeld, kan het in bepaalde sectoren heel handig zijn.

Tijdens mijn studentassistentenschap kwam ik op het idee voor mijn stage. Er was een onderzoek voor de directeur van de Nederlandse Politie Academie. Hij was indertijd docent voor het accent "Politie en Justitie". Het onderzoek betrof beleidstheorieën bij politieke partijen t.a.v. het politiebeleid tussen 1945-1985.

de C.R.I.

Mijn aandacht werd getrokken door de Centrale Recherche Informatie dienst (CRI) en vooral door de problemen daar. Ik kwam in contact met plaatsvervangend hoofd van de CRI. Via hem ontmoette ik de heer Van Altema, hoofd van de fraudecentrale, die ervaring had met het begeleiden van stagiaires. Van 1 juni tot 6 november heb ik stage gelopen bij de CRI. De CRI is een buitendienst van het Ministerie van Justitie. Doel van deze dienst is het bevorderen van een doelmatige opsporing van criminelen in binnen- en buitenland. Bij de CRI is ook het nationale bureau van Interpol gevestigd.

In een tweetal voorbereidende gesprekken kon ik het met Van Altema eens worden over de probleemstelling en de onderzoeksopzet. Hierbij werd ik bijgestaan door dr. J. Hendriks, die mij vanuit de vakgroep begeleidde.

In eerste instantie vroeg de CRI mij na te gaan wat zijn formele status was. Daarmee werd bedoeld: op welke wettelijke regelingen kan de CRI steunen bij het uitoefenen van zijn taken en wat zijn de daaruitvolgende bevoegdheden? Deze vraag was te beperkt voor een onderzoek dat moet leiden tot een doctoraalscriptie. Na ruggespraak met Hendriks stelde ik voor de vraag iets uit te breiden tot: wat is de invloed van de formele status van de CRI op het feitelijk functioneren?

het onderzoek

Het onderzoek voltrok zich in de volgende fasen:

- 1 Kennismaking met de CRI en de Fraude Centrale. Ik "liep twee weken mee" met het hoofd van de Fraude Centrale en bezocht allerlei vergaderingen.
- 2 Voorlopige keuze van een theoretisch kader; gekozen werd voor een systeemmodel.
- 3 Nadere invulling van de onderzoeksopzet.
- 4 Literatuurverzameling, categorisering en analyse.
- 5 Inventarisatie van de regelgeving t.a.v. de CRI.
- 6 Analyse van de reorganisatie binnen de CRI.
- 7 Definitieve keuze van het theoretisch kader: op grond van de tot dan toe verkregen inzichten en gegevens bleek een algemeen systeemmodel niet gedetailleerd genoeg om op basis daarvan enige zinvolle conclusies te trekken. Daarom werd overgestapt naar het "Modulaire Organisatie Doorlichtingsmodel" (MOD) van prof. dr.J. Kastelein.
- 8 Het houden van een schriftelijke enquête op basis van het MOD-model.
- 9 Verwerking en ordening van de uit de enquête verkregen gegevens.
- 10 Conclusies op grond van een afweging van hypothesen volgend uit het MOD-model tegen de situatie

zoals die zich in werkelijkheid voordeed. Eén van de belangrijkste conclusies was dat een specifieke regeling t.a.v. een centrale afdeling binnen de CRI niet past. Dit leidt namelijk tot een kleinere effectiviteit bij een als niet-routinematig gekarakteriseerde set van opdrachten en werkzaamheden.

Het onderzoeksrapport c.q. de doctoraalscriptie "CRI, status en functioneren" werd door de leiding van de CRI positief ontvangen en het merendeel van de aanbevelingen werden overgenomen. Voor mij was dat een mooie waardering en afronding van vijf maanden onderzoek.

Tenslotte zal ik iets zeggen over de financiële kant van de stage. De stagevergoeding die mij maandelijks werd uitgekeerd door het Ministerie van Justitie, bedroeg f240,-. Dit was voldoende om reiskosten en andere bijkomende kosten te dekken. Bovendien had ik tijdens mijn stage de beschikking over alle mogelijke faciliteiten, waaronder een potable PC, telefoon, drukkerij, copieërapparaat, etc., etc.

Afsluitend durf ik de bewering aan dat zowel de CRI als de stage voor mij een behoorlijke status hebben.

Door: Loek Hupkens

ALUMNI - VERENIGING

Vijf jaren geleden verschenen de eerste studenten aan de start van de gemeenschappelijke studie Bestuurskunde van de Rijksuniversiteit Leiden en de Erasmus Universiteit Rotterdam. Vorig jaar bereikten de eerste tien de finish. Eén van hen interviewden wij met als voornaamste doel meer te weten te komen over een vereniging die de tien willen oprichten.

kennis

Erwin Muller, 23 jaar, studeerde 24 augustus 1988 in Rotterdam als eerste af bij de jonge studie. Hij is één van de initiatiefnemers die afgestudeerden willen onderbrengen in een alumni-vereniging. Voornaamste doel van de vereniging is het creëren van een netwerk zoals dat onder andere bij de Nijenrode "supermanagers" bestaat.

De vereniging zal door het voeren van een degelijk secretariaat, het organiseren van bijeenkomsten en het uitgeven van een magazine en een almanak de contacten bevorderen tussen afgestudeerden Bestuurskunde Leiden-Rotterdam met elkaar en met de vakgroep. Het moet een grote vriendenclub van vakbroeders en -zusters worden met alle voordelen die daaraan verbonden zijn. Carrières zullen spectaculaire wijzigingen ondergaan

door het aloude gezegde "Kennis is macht, maar kennissen machtiger."

Buiten de loopbaanbevordering is er echter ook nog een ander doel aanwezig. Bestuurskunde is een dynamisch gebeuren. Zienwijzen veranderen, nieuwe theorieën doen hun intrede. Als contacten met vakgenoten verloren gaan, zou dat verlies van kennis betekenen.

De vakgroep krijgt door goede contacten betrouwbare terugkoppeling uit de praktijk. Gebreken in de opleiding worden gemeld door de afgestudeerden. Praktijk en theorie houden elkaar zo nauw in de gaten.

In de pre-natale fase van de vereniging zijn het allemaal nog verre idealen. Met nu veertien mensen vorm je géén doelgroep voor wie dan ook. Toch gaat het de initiatiefnemers lukken om de vereniging in september formeel op te richten.

old boys - network

Met enige voorbeelden in de hand schreven de initiatiefnemers een imposante nota over de op te richten vereniging. Papieren in de koffer, op stap, papieren op tafel en vertellen maar. De vakgroep was positief over het plan en zei dan ook financiële en organisatorische steun toe. De vraag aan Erwin wat de reden voor de vakgroep is om er geld in te steken. "Ja, kijk, op de eerste

plaats is er de terugkoppeling, maar in een veel later stadium zou je ook aan postacademische cursussen kunnen denken." En dat brengt veel geld in de vakgroepslade.

Behalve de vakgroep werden ook de studieverenigingen benaderd (CEDO NULLI R`dam en B.I.L. Leiden). Ook hier kreeg de groep afgestudeerden positieve respons. De alumni-vereniging heeft de studenten in deze eerste periode nodig om bijeenkomsten te bevolken. In een later stadium zullen de verenigingen gebruikt worden om laatste fase studenten te lubben voor de alumni-vereniging. Dat de studieverenigingen hun medewerking hebben toegezegd is niet vreemd. Als studenten vóór hun afstuderen al in het netwerk kunnen stromen is dat mooi meegenomen. Tevens zal de organisatie van activiteiten met wat steun van afgestudeerden (in belangrijke functies ?!) soepeler verlopen. LEVE DE CONTACTEN !!!!!!!!!!!!!

het lid

De kritische lezer verbaast zich ietwat. Hoe zit het met de Vereniging voor Bestuurskunde (VB), zal deze geen concurrentie ondervinden van dit plan? Erwin Muller meent van niet, "Wij richten ons specifiek op afgestudeerden Bestuurskunde uit Leiden en Rotterdam, dat is slechts een fractie van het VB-potentieel." Maar waarom die beperking? Erwin vindt dat de achtergrond die hier in Leiden en Rotterdam is opgebouwd zodanig verschilt van bijvoorbeeld Bestuurskunde in Twente en aanverwante studies, dat het netwerk puur uit de reeds genoemde groep moet bestaan. Hier ligt ook de reden dat vakgroepmedewerkers (die niet afgestudeerd zijn in de Bestuurskunde RUL/EUR) geen lid kunnen worden, ondanks de grote steun die zij zeker in de beginfase zullen zijn. "Er bestaat nog wel iets als een bijzonder lidmaatschap, maar in principe gewoon niet, dus".

gezelligheid

Het feit dat de samenwerking tussen Leiden en Rotterdam voor studenten onzichtbaar verloopt tijdens de studie, wordt niet als obstakel gezien om integratie ná de studie te laten verlopen. "De inhoud van de programma's vertoont genoeg overeenkomst om een gemeenschappelijke achtergrond te kunnen voelen".

Valt er iets te proeven van frustratie van gemiste netwerk-kansen in de studietijd bij corps of andere gezelligheidsvereniging? "Nee, niet bewust tenminste. Maar misschien is het een goed plan om zo'n corps-lid als feestcommissaris te hebben".

Het plan is goed doordacht en vol goede en oprechte wil. De vereniging heeft een enorm potentieel aan toekomstige leden. Dat wordt druk in het netwerk. Slechts de naam van de vereniging ontbreekt nog, maar "We staan open voor suggesties", aldus Erwin.

Henk de Jong
Irene Baard

Ingezonden brief

Ik vind het ontzettend jammer dat jullie de slagingspercentages van de tentamens niet meer plaatsen. Ik heb hierover met enkele mensen gesproken, waaronder ook enige ouderejaars studenten en ook zij vinden het jammer.

Mijn vraag: willen jullie please, please, please de percentages weer plaatsen?

Bij voorbaat onze hartelijke dank,

Monique Bergmans

Naschrift redactie:

De vroegere bladvulling heeft plaatsgemaakt voor kwalitatief 100% betere copy.

BESTUURSKUNDIGEN

DE MARKT OP...?

De eerste bestuurskundigen zijn de laatste tijd afgestudeerd aan de gezamenlijke studierichting van de Universiteiten in Leiden en Rotterdam. Degenen die weldra zullen volgen kunnen een steuntje in de rug gebruiken op hun weg naar een glansrijke carrière. Bestuurskunde is buiten het academische wereldje nog nauwelijks bekend (huh, Bedrijfskunde zei je?). Bovendien dient de bestuurskundige uit Leiden of Rotterdam zich te profileren ten opzichte van de "concurrent" (mag de naam nauwelijks hebben) uit het verre Twente.

En dus heeft ons aller B.I.L., ter gelegenheid van haar eerste lustrum, het initiatief genomen om samen met de Rotterdamse studievereniging Cedo Nulli een zogenaamde WOBS-dag te organiseren (Werkgevers Ontmoeten Bestuurskunde Studenten). De organisatie van de WOBS-dag is in handen van een gezamenlijke commissie waarin van beide verenigingen drie leden, onder voorzitterschap van de (Leidse) Michel Brender à Brandis, plaatshebben.

De commissie wordt geadviseerd en bijgestaan door de stagecoördinator en de voorzitter van de vereniging voor afgestudeerden.

De WOBS-dag is bedoeld als de aanzet tot een toekomstige banenmarkt, maar is er vooralsnog op gericht de studie bekender te maken bij werkgevers en hen inzicht te geven in het vak.

Uiteraard is het er ook op gericht

de studierichting Leiden-Rotterdam te "promoten".

Er zullen werkgevers worden uitgenodigd uit alle mogelijke sectoren: natuurlijk de overheid, maar ook: bedrijfsleven, adviesbureaus en de non-profit sector.

Studenten kunnen zich door deze dag al tijdens hun studie oriënteren voor een toekomstige baan, maar er komen ook vragen aan bod als: Hoe werkt de arbeidsmarkt, hoe kun je het beste op die markt inspelen, hoe moet je jezelf presenteren, enz.? Deze dag is vooral voor de 3^e en 4^e-jaars studenten.

Wat zal de dag concreet gaan inhouden? 's Morgens een aantal lezingen over Bestuurskunde en de arbeidsmarkt, 's middags een infomarkt waarin de werkgevers diverse "stands" zullen bemannen om de vragen van studenten te beantwoorden en natuurlijk na afloop de (bekende) informele borrel.

De organiserende commissie heeft een beroep gedaan op de vakgroep voor de benodigde financiën, hopelijk niet tevergeefs. Dat zou ook niet verstandig zijn van de heren en dames aldaar.

Aangezien zij zichzelf met een slechte naamsbekendheid of reputatie van de Bestuurskundige het brood uit de mond stoten.

De WOBS-dag zal in de 2^e of 3^e week van oktober worden gehouden. Het inschrijfboekje zal 1 september uitkomen.

Rego Boer
Saskia van Laar

DAT IS PECH, MENTOR WEG !

Het relaas van een teleurgestelde eerstejaars.

Leiden. Een nieuwe start, een nieuw begin. Vreemde mensen, een vreemde stad. Daartussen loopt een kleine, onwetende, net van school gekomen eerstejaars.

Hij heeft geluk, want hij loopt in de armen van zijn lieve mentor, hopen op een goed begeleide start.

Het noodlot slaat toe. Weg is zijn mentor. Foetsie. Om nooit meer terug gevonden te worden.

telefonisme

Menig eerstejaar zal dit verhaal heel bekend voorkomen. Helaas, moet ik daarbij zeggen. Naar mijn mening wordt er te hoog van de toren geblazen door de mentoraatcommissie (in ieder geval die van het afgelopen jaar). Je krijgt brieven thuisgestuurd over hoe het allemaal is, hoe goed het is om de mentoraatbijeenkomsten te volgen, maar ben je eenmaal goed en wel hier aangekomen dan hoor je vervolgens niets meer over die bijeenkomsten. Tijdens de introductiedag valt het nog wel mee. Je leert de groep een beetje kennen (inclusief je mentor). In sommige groepen klikt het goed, in andere minder, zelf denk je dat het nog wel gezellig kan worden. Het einde van een toch wel gezellige dag nadert en iedereen gaat naar huis met bepaalde gevoelens, hetzij gemengde, goede of

slechte. De leuze is daarbij: "Ik bel je nog wel!"

Daar sta je dan. Weer alleen, maar je weet dat je gebeld gaat worden. Het wachten daarop duurt lang, nog langer en na een paar maanden geloof je niet meer in het telefoontje. Krijg je toch bericht, dan behoort je tot de gelukkigen die een mentor met de juiste instelling hebben getroffen. Ook zijn er dan nog mentoren die nog wel bellen, maar dan zo'n afspraak maken dat niemand kan. Neem nou bijvoorbeeld dat je om 17.45 uur gebeld wordt of je om 18.00 uur met je mentorgroepje kunt eten. Niemand heeft dan natuurlijk nog een afspraak gemaakt, wel dus. Met het gevolg dat je je mentor uit het oog verliest. Dit is toch complete waanzin. Op zo'n manier kun je toch geen mentor zijn.

Ondertussen heb je in alle tussentijd alle wat je moet weten over het doen en laten op de universiteit zelf al opgezocht en onderzocht. Zaken als uittreksels, tentamenbank, huisvesting, werking van de UB en circulerende tentamens waar de mentor je mee had moeten helpen, heb je allemaal zelf uit moeten zoeken. Waarom zoveel ophef over mentoren als ze je niet echt op de goede weg helpen? Gelukkig zijn er ook wel andere geluiden van groepen die het wel goed met hun mentor hadden geregeld. Toch is dit maar een klein percentage. Vele groepen werden ook geleid door de eerstejaars zelf in plaats van hun

mentor). Moge het hiermee duidelijk zijn dat de aankomende mentoren gewaarschuwd zijn. Er moet meer gedaan worden om de mentoren duidelijk te maken wat er van ze verwacht wordt. Eén stap in de goede richting is daarvoor al gedaan in de vorm van de cursus "Vaardigheid in het begeleiden van groepen".

De aankomende eerstejaars hebben gewoon veel informatie nodig, die de mentoren ze kunnen geven, Als mentor moet je ze helpen, ze weten tenslotte nog maar bar weinig. Heren en dames aankomende mentoren, doe er wat aan!

Ingrid Quarles

KARTOEN - CARTOON - KARTOEN

GAT IN DE MARKT

IN 'T VELD KONDRATIEFF

Wat mij tijdens de oratie van Prof. dr.R.J. in 't Veld opviel, waren de korte pauzes tijdens zijn betoog. In 't Veld goochelde met een glas water, het rouleerde van de ene hand naar de ander, waarbij zo nu en dan aan het glas werd genipt. Het glas raakte langzamerhand leeg.

Het glas water deed mij denken aan een passage uit het boek "The case for bureaucracy" van Charles Goodsell. De waterstand in het glas geeft volgens Goodsell de kritiek weer ten aanzien van het functioneren van de bureaucratie. In het begin van het boek is het glas bijna vol: ten aanzien van de bureaucratie bestaat veel kritiek. In de termen van In 't Veld: de staat wordt verguisd. Goodsell presenteert echter per hoofdstuk empirisch materiaal waarmee dit populaire beeld wordt ondermijnd. Het glas raakt langzamerhand leeg.

In 't Veld haakt in op deze discussie maar plaatst deze gelukkig in de bredere context van het staatsdebat. De auteur ontwaart lange en korte golven in de maatschappij.

"Mijn doel is het te illustreren, dat er sprake is van lange golven, die voor het verleden de opkomst van de staat hebben verklaard en voor de toekomst een tweeledige beweging waarschijnlijk maken: terugtrek waar het de voorziening met merit goods, oftewel ontplooiingsgoederen betreft, en tegelijk expansie en intensivering van de activiteit van de publieke sector op een aantal specifieke terreinen. Voor dat laatste kies ik de

term traject-management.

De lange golf wordt echter versluierd door korte golven. Korte golven hebben te maken met de opkomst en ondergang van sturingssystemen. Het pleidooi voor een kleinere overheid (de korte golf) heeft de lange golf verhuld. In 't Veld stelt dat er op bepaalde terreinen sprake is van een terugtrekkende overheid terwijl de staat op andere gebieden (complexe zaken zoals bijvoorbeeld het milieu) sterker intervenueert.

Dat laatste noemt hij trajectmanagement. Tot zover kan ik het betoog volgen, maar de kenmerken van het trajectmanagement zijn mij niet geheel duidelijk. Misschien kan In 't Veld dat in zijn volgende oratie nog iets verduidelijken.

In de staatsdiscussie (Rawls, Nozick, De Swaan) neemt In 't Veld positie in tussen de "minimale" en de "maximale" staatsopvatting die in dit debat naar voren zijn gekomen.

Volgens de kwaliteitskrant betekent dat een aanval op het CDA. Iets te extreem lijkt mij. De oratie ademt de geest van praktische hervormingsgezindheid.

R.J. in 't Veld, "De verguisde staat", Vuga, Den Haag 1989.

Jouke de Vries

KRANT VAN KATOREN ?

MISSCHIEN TOCH EEN VERVOLG OP DE FICTIE VAN MONA?

Er was eens, in een grote universitaire wereld, een nieuw land ontstaan. Aan het hoofd van dit jonge land stond een deftige eerbiedwaardige Koning. Hij noemde zijn koninkrijk Bestuurskunde. De Koning verzamelde een regering om zich heen om het terri- toir te besturen. Samen nodigden zij mensen uit om voor maximaal zes jaar het land te bevolken. Het volk organiseerde zich in de zogenaamde B.I.L. en al snel had het behoefte aan een krant. Een stel enthousiaste Bestuurskundigen richtten een "uitgave" van de B.I.L. op. Deze uitgave verscheen slechts vier keer per jaar omdat er maar weinig geld beschikbaar was.

Als blijk van waardering door het volk, werd de Koning tot beschermheer van de B.I.L. benoemd en prijkte zijn beeld op de voorpagina van het eerste nummer. Het blad heette heel gepast: Bestuurskundige Berichten. Het had een deftige kaft in de kleur van het haar van de Koning.

In de volksmond heette het de BB (bébé) en het werd als B.I.L. reclamefolder naar andere staten en regeringen verzonden. De inhoud van Bestuurskundige Berichten werd verzorgd door de oprichters, die zich redacteurs noemden. De redacteurs vonden het aardig indien de leden van de regering ook een in het blad zouden schrijven. Dat kon het contact tussen regering en bevolking ten goede komen.

De regering van Bestuurskunde wilde

zich van haar beste kant laten zien en voldeed met graagte aan het verzoek van de redactie. Sommige ministers leverden een vaste bijdrage.

Al met al was het een leesbaar blad met wetenswaardigheden uit binnen- en vooral buitenland. Terwijl redacteurs kwamen en gingen vonden de B.I.L.-bestuurders de regering aardig en vond de regering de B.I.L.-bestuurders aardig.

Was de BB nu een B.I.L.-krant of een regeringskrant? De bevolking wist het niet meer. Wat hun eigen onafhankelijk blad had moeten worden werd een regeringsgezinde krant, waarin weinig plaats was voor het kraken van kritische noten. Het officiële grijze jasje weerhield de bevolking ervan kopij in te zenden, herhaaldelijke oproepen van de redactie ten spijt.

De redactie, moe van het steeds zelf volschrijven van het blad, stuurde vertwijfeld een ciculaire rond om nieuwe redacteurs te werven.....

Inmiddels was er enige onrust ontstaan in het land. De Koning was met emeritaat en opgevolgd door een dynamische prins uit een buurland. De bevolking roerde zich en de B.I.L. had niet meer het alleenrecht van de belangenbehartiging van de bestuurskundigen. Zo trad de O.S.B. naar voren. kritiese bewoners wilden meer te zeggen hebben over het beleid van de regering. De B.I.L. was te zeer ambassadeur van de regering en de onafhan-

kelijkheid was ver te zoeken.

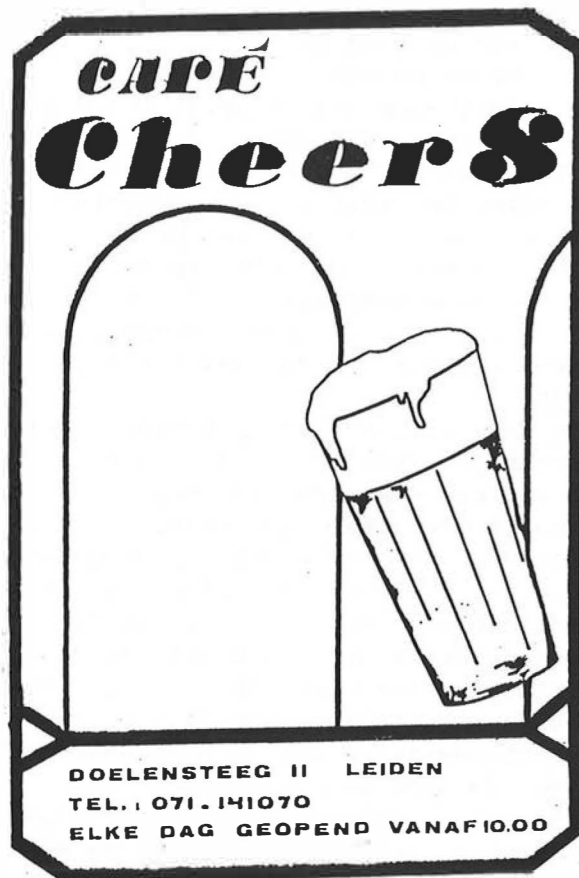
Tegelijkertijd keken mensen niet meer reikhalzend uit naar hun krant. Sterker nog, bij velen verdween de BB ongelezen in de prullebak.

Op een grote bijeenkomst bleek er een groeiende actiebereidheid te zijn. Even dreigde er revolutie. En toen?

Toen kwam er een nieuwe generatie. Beïnvloed door de idee van het nut van ontspanning - p.....a - zaten B.I.L., redactie en regering aan dezelfde tafel.

Herhaalt de geschiedenis zich, of is er nog hoop? Het woord is aan het volk.....

MoNa

b.i.l.nieuws

BESTUUR

geachte leden

Het studiejaar is zo goed als voorbij. De B.I.L. geeft nog één pre-vakantie feest en bereidt zich voor op augustus, wanneer een record aantal eerstejaars verwacht wordt. Ons mentoraat zal de aankomende eerstejaars opvangen en ze snel de felbegeerde identiteit van Billie aan laten nemen. Snel daarna willen de leden weer goedkoop voorzien worden van boeken door de B.I.L.-boekenservice. Alsof het niet stopt, vindt van 12 tot 21 september de lustrumexcursie naar Straatsburg en Genève plaats, gevolgd door het stijlvolle lustrumfeest in oktober. In oktober zal tevens de WOBS-dag plaatsvinden. De bestuurswisseling zal dan dit drukke verenigingsjaar formeel afsluiten. Ik hoor de patroon van Mario al roepen: "niet slecht!"

Namens het bestuur van de B.I.L. wens ik jullie een prettige vakantie toe en eventueel succes met de tentamens in augustus.

KORT:

Aanmelden voor de lustrum-excursie kan nog tot 1 juli. Stort f375,- op ABN rekening 566522357, giro van de bank 9013. Bovendien moet je een brief met naam, adres, telefoonnummer, paspoortnummer en bank- of gironummer sturen naar B.I.L., Rapenburg 59, 2311 GJ LEIDEN.

Stel dat je nog B.I.L.-mentor wilt worden. Dan bel je met opperhoofd Rian vogels: 071 - 143782.

Henk de Jong

b.i.l.nieuws

COMMISSIE WIEREMA

De vereniging kende dit jaar een commissie die heeft onderzocht of er misschien een "betere" manier is om het B.I.L.-bestuur te vormen. De aanleiding was een discussie op de Algemene Leden Vergadering van 24 oktober 1988. Op die A.L.V. is er de commissie ingesteld die als opdracht meekreeg het Huishoudelijk Reglement door te lichten en eventueel met voorstellen tot verandering te komen.

De samenstelling van de commissie was volgens sommige leden erg dubieus: één oud-bestuurslid, twee leden uit het huidige bestuur en vier "revolutionairen". Het dubieuze hieraan wil ik verdedigen met twee zaken; 1. Zowel de "revolutionairen" als de Algemene Vergadering stemde in met deze samenstelling. 2. (oud-)bestuursleden hebben redelijk veel kennis van verenigingszaken, dat is altijd handig.

De commissie is na die A.L.V. van oktober 1988 aan het werk gegaan. Eerst is informatie ingewonnen bij vele andere verenigingen en enkele deskundigen op het gebied van verenigingen. Uit de indrukken die opgedaan waren, werden twee elementen eerder uitgewerkt. De eis dat men een begroting moet indienen als men zich aanmeldt als kandidaat-bestuur, zou een te hoge drempel opwerpen. Het tweede element is dat bestuursleden misschien beter individueel verkozen zouden moeten worden.

De commissie besloot, pluriform als zij was, om met twee voorstellen naar de A.L.V. te komen. De voorstellen verschilden in verstrekkendheid. Het

eerste voorstel was om de begroting niet meer verplicht van de kandidaatsstelling vergezeld te laten gaan. Hierdoor werd instelling van twee achtereenvolgende A.L.V. noodzakelijk.

Als een kandidaat-bestuur immers zonder begroting gekozen werd, moest zij enige weken later een begroting laten goedkeuren door de A.L.V. Het tweede voorstel ging nog verder. De kandidaat-bestuursleden zouden niet meer als team tot bestuur gekozen worden, maar als individu. Deze twee principes werden vervolgens verwerkt tot concrete voorstellen tot wijziging van het Huishoudelijk Reglement.

De A.L.V. van 20 april 1989 had als belangrijkste punt die voorstellen op de agenda staan. Heftige discussies leidden tot de conclusie dat een meerderheid van de aanwezige leden NIET voor veranderingen was. Men vreesde dat twee vergaderingen niet haalbaar waren qua opkomst. Veel praktische problemen werden gevreesd.

Is het vele werk van de commissie nu voor niets geweest? Nee, zeker niet. Er is wederom duidelijk geworden dat bestuurskundigen vooral doelmatig zijn ingesteld en minder politiek. Dit is natuurlijk niet los te zien van het feit dat een studievereniging vooral een functioneel gebeuren is.

"Revolutionairen gekooid" (R.Boer, BB april '89) en toch meer duidelijkheid omtrent de bestuursvorming.

Henk de Jong

DEMOCRATIE IN DE B.I.L. ?

Revolutie in de B.I.L.?
Werd in de vorige B.B. vooral de aandacht gevestigd op de commissie Wierema, deze keer zal ik mij richten tot de "revolutionairen" onder ons.

24 - 10 - '88

Tien leden hebben een brief ingestuurd, waarin zij stellen dat de vorming van een kandidaatsbestuur tot op heden een onduidelijke en ondemocratisch geheel zou zijn. Deze brief ontlokte op de Algemene Leden Vergadering, 24-10-'88 een discussie; er werd een commissie ingesteld die als opdracht meekreeg de Statuten en het Huishoudelijk Reglement door te lichten en eventueel met voorstellen tot verandering te komen.

20 - 4 - '89

Resultaat van de commissie: twee voorstellen. Beiden gaan ervan uit dat er iets moet veranderen. De A.L.V. merkt op dat er ook een mogelijkheid moet zijn om te stemmen op "geen verandering". een voorstel C wordt ingevoerd.

G. Waalkens vraagt zich af wat er gebeurt wanneer er niet voldoende aanwezig op de A.L.V. 2 zijn. een veiligheidsclausule zal een oplossing voor dit probleem moeten zijn. Er wordt nog veel over kleine feiten doorgevraagd en gepraat, maar 10 minuten voor tijd wordt er dan toch tot stemmen overgegaan.

Nog even terug naar A.L.V. 20-10-'88: 62 aanwezigen en 53 leden zijn ontevreden met het democratisch gehalte van de B.I.L..

20-4-'89, aanwezig: 37 leden en 7 machtigingen.

Minstens 9 "revolutionairen" komen dus niet stemmen, nu er "spijkers met koppen" geslagen konden worden wat het democratisch gehalte betreft. Vreemd! Misschien zijn zij zich er niet van bewust dat democratie iets van het volk (lees: B.I.L.-leden) is.

Voor hen en alle andere Bestuurskundigen in spé, die in hun afwezigheid schitterden (44/600, 7½% van de B.I.L.-leden was aanwezig), citeer ik (uit Van Braam): "Democratisering van bestuur betekent in grote lijnen twee dingen: meer "openheid" en meer PARTICIPATIE".

Irene Baard

"'T BLIJFT TOBBEN"

Een duidelijke uitspraak van Tweede Kamerlid, Piet de Visser, als samenvatting van de mening en over de parlementaire enquête van de sprekers en forumleden.

De eerste spreker, prof.dr.Rosenthal, bekritiseerde de werking van de parlementaire enquête.

Zijn stellingen werden tegengesproken door Marcus Bakker, ex-Tweede Kamerlid. Wat betreft het effect van de parlementaire enquête op het moreel van de ambtenaren stonden zij zelfs lijnrecht tegenover elkaar.

Dr.Ringeling ging als derde spreker expliciet in op 'het paspoort'. Hij bekritiseerde de houding van Buitenlandse Zaken met uitspraken als "macho-gedrag". De manier van werken van de Kamer typeerde hij als "kluitjesvoetbal". "Daar waar de bal is, is veel aandacht. Toen ik zo dichtbij die bal was, kon ik er net zo goed ook een trap tegen geven."

Dhr.A.H.van de Berg vatte, na zijn leuke intro over zijn naamswantschap met onze A.H.van de Herberg, de gevolgen van de parlementaire enquête voor het ambtelijk apparaat samen. Namelijk géén!!

Verder besprak hij de struikelblokken rond het leerproces van het ambtelijk apparaat en stipte hij de problemen in verband met de ethiek en moraal van het verhaal (de parlementaire enquête) aan.

Door het korte coreferaat van Van de Berg ontstond de mogelijkheid voor

Rosenthal om op het coreferaat van de heer Bakker te reageren. In zijn enthousiasme bleef dr.Rosenthal zijn stokpaardje berijden waardoor de dagvoorzitter, Jouke de Vries, hem erop wees te moeten reageren op de kritiek van dhr.Bakker.

forum

Na een gezellige en goed verzorgde lunch op Augustinus vond het Forum plaats.

Het Forum bestond uit de volgende leden: mr.I.W.M. Engels, drs.P.de Visser, prof.ir.P.Tas, drs.J.L.P.Post

en de dagvoorzitter J.de Vries in plaats van mevr.Stuiveling die helaas wegens ziekte verhinderd was.

Van de ter opening voorgestelde vragen werd al gauw afgeweken, waardoor het een levendig en af en toe zelfs filosofisch forum was; getuige de opmerking van dhr.Visser: "'t Blijft tobben!!"

Al is er na al dat praten natuurlijk niet meteen iets opgelost, moet het toch als een geslaagd symposium gezien worden.

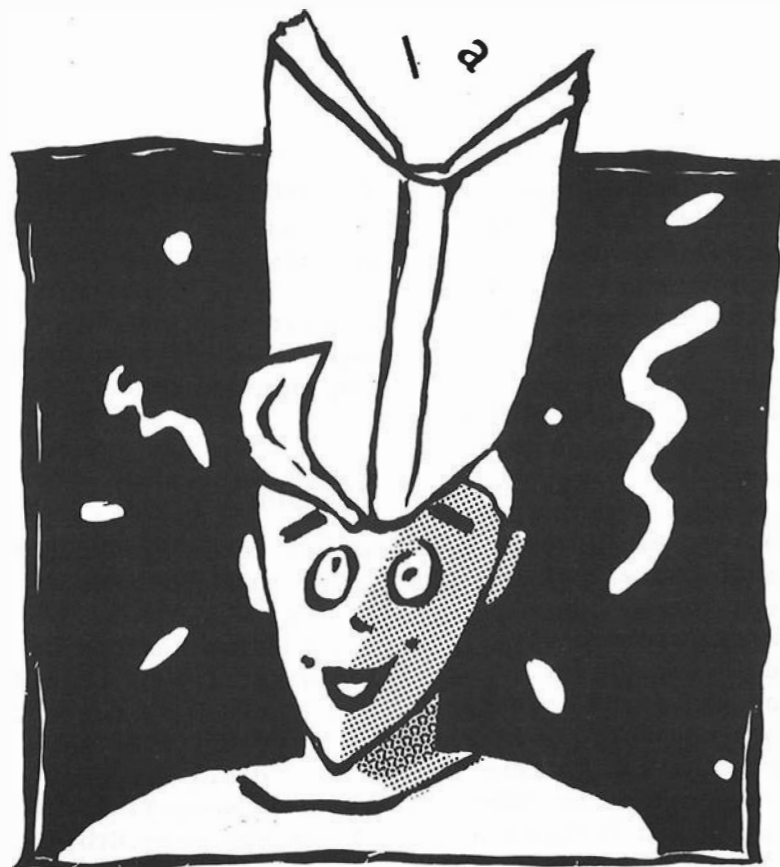
Complimenten aan de Symposium Commissie; of moet het achteraf bezien de Symzuiptium Commissie zijn

Irene baard en
Frithjof Zandbergen

Kwaliteitsschoenen
Oerlemans

Hogewoerd 2 hoek Gangetje Leiden 071-124237

boox for brains

BOOX

Voor studie, beroep en ontwikkeling
Specialist in buitenlandse boeken
Eigen import

Den Haag Molenstraat 20a Leiden Breestraat 54 Utrecht W.Vrouwenstraat 5

rejeftificatie

De redactie heeft gemeend het geplande interview met dr.J. de Vries, n.a.v. de verdediging van zijn proefschrift, te moeten skippen (Fries voor "annuleren"). Hierbij beroept zij zich op het streven redactionele ruimte evenredig te verdelen over de leden van de vakgroep. Het in dit nummer opgenomen interview met Erwin Muller, is een eerste stap naar rechts op het continuüm van high naar low profile. Op de (Vries') promotie aanwezige back-benchers zijn eerst aan het woord. Publicitair zwaargewicht de Vries heeft inmiddels laten weten "zeer, zeer teleurgesteld te zijn in zijn lijfblad". De re(d)actie zegt: ne bis in idem, hooggeleerde herhalens!

FOTOGALERIE

CAFE

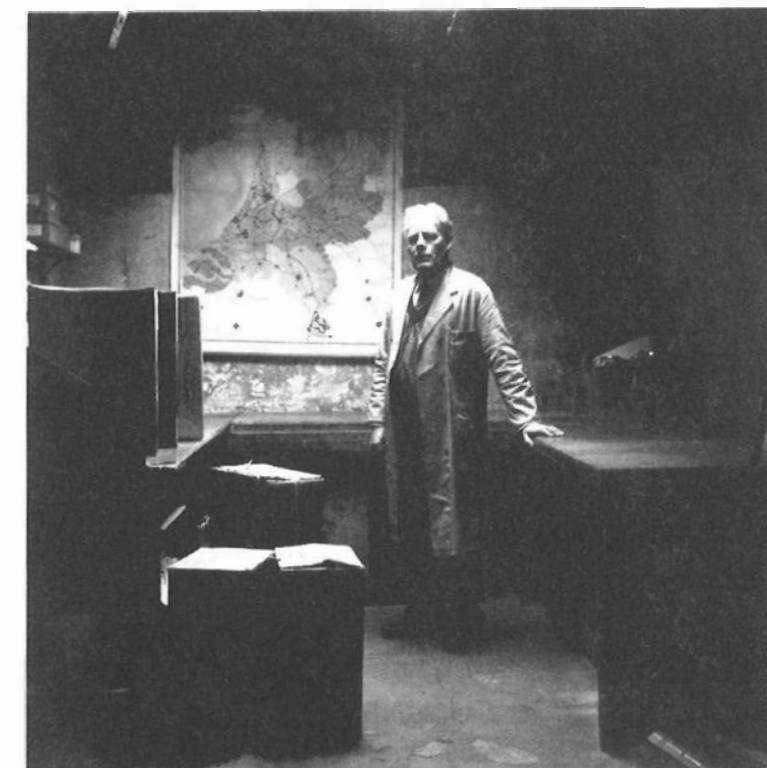
ESPRESSO BAR

MARC DE HAAN

'ERFGOED'

24 JUNI t/m 3 AUG

DE
KLEINE
RIJN

NIEUWE RIJN 1

MA T/M ZA VAN 10 TOT 10

ZO VAN 12.TOT 10

EEN BEZOEK AAN
BOEKHANDEL **KOOYKER**
IS EEN STUDIE WAARD

- uitgebreide voorraad voorgeschreven en aanbevolen boeken voor alle faculteiten
- mogelijkheid tot kopen op rekening
- compleet pakket, inclusief buitenlandse titels, zo goedkoop mogelijk
- collectieve levering met korting

Openingstijden

Breestraat 93

Maandag van 13.00 - 18.00 uur
Dinsdag, woensdag en vrijdag van 09.00 - 18.00 uur
Donderdag van 09.00 - 21.00 uur
Zaterdag van 09.00 - 17.00 uur

Leidse Plein AZL

Maandag t/m vrijdag van 10.00 - 17.00 uur

KOOYKER
sinds 1863

Boekhandels:

Breestraat 93,
2311 CK Leiden.
Tel. 071 - 16 05 00.

Leidse Plein AZL,
Rijnsburgerweg 10,
2333 AA Leiden.
Tel. 071 - 16 05 15.